

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2623/2566

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ บริษัท ป.ผู้ร้อง นาย ถ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 209, ป.อ. มาตรา 210, ป.อ. มาตรา 310, ป.อ. มาตรา 312 ตร., พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 6, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 5, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 64, พ.ร.บ.การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 78, พ.ร.บ.การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 149, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 มาตรา 38, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 มาตรา 47, ป.วิ.อ. มาตรา 195

ย่อ / หลักกฎหมาย

บทบัญญัติในมาตรา 38 แห่ง พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 บัญญัติให้การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้นในคดีค้ามนุษย์ต้องอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์ การที่โจทก์อุทธรณ์คัดค้านคำสั่งศาลชั้นต้นขอคืนของกลางในคดีค้ามนุษย์ แต่คดีได้รับการพิจารณาพิพากษาจากศาลอุทธรณ์ ซึ่งมีใช้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์ กระบวนพิจารณาในชั้นอุทธรณ์จึงไม่ถูกต้อง และไม่ก่อสิทธิแก่ผู้ร้องที่จะฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ไต่ถามคำร้องขอคืนของกลาง ศาลฎีกาจึงต้องยกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และยกฎีกาของผู้ร้องเพื่อให้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์พิจารณาพิพากษาคดีนี้ใหม่

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 209, 210, 310, 312 ตรี พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 6 (1) (2), 9, 10, 52 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 5 (1) (2), 25 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 64 พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 78, 149 จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสามและสั่งริบรณต์โดยสารประจำทาง ของกลาง ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ คม.38/2562 ของศาลชั้นต้น ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้สั่งคืนรณต์โดยสารประจำทางของกลางแก่ผู้ร้อง โจทก์ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นได้สวนแล้ว มีคำสั่งให้คืนรณต์โดยสารประจำทาง ของกลางแก่ผู้ร้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้ยกคำร้อง ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 มาตรา 38 บัญญัติว่า "ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา 40 การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นในคดีค้ามนุษย์ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์ โดยยื่นต่อศาลชั้นต้นภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นให้คู่ความฝ่ายที่อุทธรณ์ฟัง เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับอุทธรณ์หรือเมื่อมีการยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นรับส่งอุทธรณ์หรือคำร้องเช่นนั้นพร้อมสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์เพื่อพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยเร็ว" การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นในคดีค้ามนุษย์จึงต้องอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์ เพื่อให้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์พิจารณาพิพากษา ศาลอุทธรณ์อื่นซึ่งมิใช่ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์หากมีอำนาจพิจารณาพิพากษาไม่ คดีนี้โจทก์อุทธรณ์คัดค้านคำสั่งศาลชั้นต้นชั้นขอคืน

ของกลางในคดีค้ำมนุษย์ แต่คดีได้รับการพิจารณาพิพากษาจากศาลอุทธรณ์ ซึ่งมีใช้ศาลอุทธรณ์
แผนกคดีค้ำมนุษย์ กระบวนพิจารณาพิพากษาในชั้นอุทธรณ์จึงไม่ถูกต้อง และไม่ก่อสิทธิแก่ผู้ร้อง
ที่จะฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ให้ยกคำร้องขอคืนของกลางต่อมาอีก เมื่อคดีปรากฏเหตุ
ที่มีได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ พ.ศ. 2559 อันว่าด้วยอุทธรณ์ ศาลฎีกา
จึงชอบที่จะยกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และยกฎีกาของผู้ร้อง เพื่อให้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ำ
มนุษย์พิจารณาพิพากษาใหม่ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ พ.ศ. 2559 มาตรา 47
และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225
พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และยกฎีกาของผู้ร้อง ให้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ำมนุษย์
พิจารณาพิพากษาคดีนี้ใหม่ทั้งหมด

องค์คณะ

ธนิต รัตนะผล · วิฐูร คลองมีคุณ · สมชาย อุดมศรีสำราญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/2623/2566>